

ת"פ 57248/06/16 - מדינת ישראל נגד קאמל אלאעסם

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 57248-06-16 מדינת ישראל נ' אלאעסם

25 ביוני 2018

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

קאמל אלאעסם

הנאשם

נוכחים:

התובעת עו"ד שרית כץ

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד אלון קריטי

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 6.3.17, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של גניבת רכב בצוותא חדא, לפי סעיף 413ב יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי כתב האישום המתוקן, כארבעה חודשים לפני יום 31.5.16, מסר המתלונן את רכבו לידי הנאשם, וכן מפתח לרכב, וזאת לצורך תיקונו, בתמורה לסכום של 600 ₪. בהמשך לכך, העביר הנאשם לידי עמנואל ברין מפתח או חפץ הנחזה להיות מפתח. ביום 31.5.16 החנה המתלונן את רכבו בחניון מועצת קרית עקרון. במועד זה, פרץ ברין לרכב, הניעו ונסע מהמקום, בעוד הנאשם מכון אותו להגיע בסמוך ל"שוב ניל", שם חבר ברין לנאשם, והשניים העבירו את הרכב לאחר.

2. לפי הסדר הטיעון, הנאשם נשלח לתסקיר שירות המבחן, אולם ההסדר לא כלל הסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן

3. לפי תסקיר שירות המבחן מיום 13.9.17, הנאשם בן 40, נשוי ואב לילדה. הנאשם עובד בעסק לשטיפת רכבים ברחובות וקודם לכן עבד בפירוק כלי רכב. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי גדל בתנאי עזובה והזנחה, ומגיל צעיר היה מכור לאלכוהול ולסמים. עם זאת, בבדיקת שתי שמסר הנאשם בשירות

המבחן לא נמצאו שרידי סם, ולדבריו, נגמל מסמים. כן ציין שירות המבחן, כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות בין השנים 1995 - 2010 בעבירות סמים, רכוש, אלימות ומין, ובגין אף הוטלו עליו עונשי מאסר. הנאשם גילה הבנה מסויימת באשר לחומרת מעשיו, וכן ביטא נכונות להשתלב בטיפול.

4. בין ובין, הוגשו שני תסקירים משלימים, ובהם צוין כי הנאשם ממתין להשתלב בקבוצות טיפוליות.
5. בהמשך לכך, הוגש תסקיר אחרון מיום 16.4.18, בו ציין שירות המבחן כי הנאשם השתלב בהליך טיפולי, בו הוא מתמיד, משתף פעולה, ומגלה מוטיבציה כנה לשינוי אורחות חייו. שירות המבחן הוסיף, כי לא נפתחו תיקים נוספים נגד הנאשם וכי הנאשם מתייחס באופן כן וביקורתי לעברו הבעייתי ועומד על מיקודו בתפקודו התעסוקתי והמשפחתי. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות.

טענות הצדדים

6. בטיעוניה לעונש טענה באת כוח התביעה שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על קניינו של האדם. לטענתה, רף הפגיעה בערכים המוגנים הוא בינוני, וזאת לאור נסיבות ביצוע העבירה: הנאשם גנב את הרכב, לאחר שהמתלונן נתן בו אמון ומסר לידיו את הרכב והמפתח לו לצורך תיקונו; הגניבה בוצעה בצוותא חדא עם אחר, ולאחר תכנון מוקדם; תפקידו של הנאשם בביצוע הגניבה היה מרכזי, והוא נטל את הרכב והמפתח והעבירם לאחר. הנאשם גם הכווין את האחר עד למקום בו מסרו את הרכב לאדם נוסף.
7. מכאן טענה באת כוח התביעה, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 10 חודשים ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.
8. עוד ציינה באת כוח התביעה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך זמן שיפוטי והעדת עדים; לחובתו עבר פלילי מכביד הכולל 12 הרשעות בעבירות מרמה, רכוש, סחר בסמים, עבירות נגד שוטרים, מין ואלימות, ועל הנאשם אף הוטלו עונשי מאסר ממושכים; תסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם מגלה אך הבנה מסויימת לחומרת מעשיו, עם זאת ראה שירות המבחן לחיוב את השינוי שערך הנאשם בחייו ואת אי מעורבותו בפלילים החל משנת 2010, למעט תיק זה.
9. באת כוח התביעה ביקשה לאבחן בין הנאשם ובין שותפו, ברין. לטענתה, ברין אמנם הודה בעבירות של התפרצות לרכב ובגניבתו בצוותא, אולם הרשעתו בוטלה והוטל עליו אך צו שירות לתועלת הציבור. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורה של המדינה. אולם, לטענתה, קיים הבדל ניכר בין הנאשם ובין ברין, הן משום שחלקו של ברין באירוע היה קטן יותר, והן משום שהוא צעיר כבן 19, נעדר עבר פלילי, והרשעתו תסכל אפשרות המשך שירותו בצבא קבע.
10. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 16 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.
11. לאחר קבלת תסקיר נוסף הוסיפה התביעה, כי עמדת התביעה נותרה בעינה.
12. בא כוח הנאשם טען כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: הנאשם הורשע אך בעבירה של גניבת רכב בצוותא חדא, בעוד שותפו, ברין, הורשע הן בהתפרצות לרכב והן בגניבתו בצוותא, וערעור התביעה על העונש נדחה. מכאן, כי חלקו של הנאשם היה קטן יותר בהשוואה לחלקו של ברין, שבלעדיו לא היתה מתאפשרת העבירה, ויש מקום ליחס הולם בין העונשים, למרות ההבדל בין הנסיבות האישיות של הנאשמים.

13. עוד ציין בא כוח הנאשם את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו; הנאשם נרתם להליך של שיקום בשירות המבחן; לחובתו של הנאשם עומד, אמנם, עברו הפלילי, אולם העבירה האחרונה שביצע הנאשם היא משנת 2010 בעבירה של החזקת סם, ועבירת הרכוש האחרונה שביצע היא בשנת 1998, היינו לפני כ-20 שנים.
14. בא כוח הנאשם הוסיף וטען, כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ובמשך כל התקופה שחלפה לא שב לבצע עבירות. מהתסקיר עולה, כי הנאשם במגמה חיובית, והפסקת השיקום תוביל לפגיעה במצבו.
15. מכאן עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, וככל שבית המשפט ימצא לנכון, לאזן את רכיבי הענישה, יוכל להוסיף שעות שירות לתועלת הציבור.
16. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא המפרנס היחיד וכי אשתו בהיריון.

דין והכרעה

17. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
18. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים של שמירה על קניינו ורכושו של אדם. הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף בינוני לאור נסיבות ביצוע העבירה: הנאשם ניצל את אמונו של המתלונן לאחר שמסר לו את רכבו ומפתח הרכב לצורך תיקון הרכב; הנאשם העביר המפתח לברין, והורה לו להיכנס להעביר את הרכב הגנוב.
19. כאן המקום להתייחס למחלוקת שהתגלעה בין הצדדים באשר לחלקו היחסי של הנאשם מול חלקו היחסי של ברין. חלקו של הנאשם היה גדול מזה של ברין בתכנון התכנית העבריינית, משום שהנאשם הוא זה שניצל את אמונו של המתלונן על מנת לקבל ממנו את מפתח הרכב והוא זה שהורה לברין לקחת את הרכב לאזור השטחים. לעומת זאת, חלקו של ברין היה גדול יותר מזה של הנאשם בהוצאת התוכנית העבריינית אל הפועל. ברין הוא זה שהתפרץ לרכב וגנב אותו, ולפיכך גם הורשע בשתי העבירות, לעומת הנאשם שהורשע בגניבה בצוותא בלבד. מכאן, כי חלוקת האחריות בין הנאשם ובין ברין בביצוע התכנית העבריינית - דומה.
20. על מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה של גניבת רכב בנסיבות דומות, ניתן ללמוד מהפסיקה הבאה: רע"פ 708/15 **יחיא נ' מדינת ישראל** (4.2.15); רע"פ 2011/10 **בדרן נ' מדינת ישראל** (12.4.10); עפ"ג (ב"ש) 25789-01-16 **חזוט נ' מדינת ישראל** (28.9.16); עפ"ג (ב"ש) 43434-01-15 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (9.6.15); עפ"ג (י-ם) 57089-03-14 **מחפוז נ' מדינת ישראל** (2.7.14); ת"פ (י-ם) 6899-01-14 **מדינת ישראל נ' שחאדה** (25.11.15); ת"פ (רמ') 2217-05-11 **מדינת ישראל נ' אבו כשכ** (31.5.12).
21. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם את העבירה של גניבת רכב, בנסיבות הייחודיות של העניין, נע בין מאסר לתקופה של שישה חודשים שיכול ובוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית.
22. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את **הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה**:
לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי המכביד הכולל 12 הרשעות בעבירות מרמה, רכוש, סחר בסמים, עבירות נגד שוטרים, מין ואלימות, ועל הנאשם אף הוטלו עונשי מאסר ממושכים. עם זאת, רוב העבירות ישנות יחסית,

והעבירה האחרונה שביצע היא משנת 2010 בעבירת סמים.

לזכותו של הנאשם יש לזקוף את הודאתו במיוחס לו ואת השיקום שאליו נרתם הנאשם; כאן המקום להתייחס לתסקיריו של שירות המבחן, מהם עולה, כי הנאשם השתלב בהליך טיפולי, בו הוא מתמיד, משתף פעולה, ומגלה מוטיבציה כנה לשינוי אורחות חייו. שירות המבחן הוסיף, כי לא נפתחו תיקים נוספים נגד הנאשם וכי הנאשם מתייחס באופן כן וביקורתי לעברו הבעייתי ועומד על מיקודו בתפקודו התעסוקתי והמשפחתי. בבדיקות שתן שנערכו לנאשם לא נמצאו שרידי סם. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות.

23. המלצת שירות המבחן חורגת באופן ממשי ממתחם העונש ההולם ולא מצאתי לה הצדקה של ממש, למרות הליך השיקום המוצלח שעבר הנאשם. עם זאת, הליך שיקומי זה מצדיק הטלת עונש שהוא בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם. עונש שאינו כולל מאסר בפועל יאפשר לנאשם להמשיך בהליך הטיפולי בו נטל חלק משך תקופה בלתי מבוטלת, ובכך יהיה כדי לתרום הן לאינטרס האישי של הנאשם והן לאינטרס הציבורי שבשיקומו, ובמניעת עבריינות עתידית.

24. כאן המקום להוסיף, כי למרות ההבדלים שבין הנאשם וברין לעניין נסיבותיהם האישיות, ובפרט לעניין היעדר העבר הפלילי של ברין, יש לאופן בו הסתיים ההליך בעניינו של ברין השלכה על העונש שיש להטיל על הנאשם. כאמור, למרות שברין הודה בעבירות של התפרצות לרכב ובגניבתו בצוותא, הרשעתו בוטלה והוטל עליו אך צו שירות לתועלת הציבור. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורה של המדינה. לסיום ההליך בעניינו של ברין בהיעדר הרשעה, ישנו גם השלכה על ההצדקה להקלה עם הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, מטעמי שוויון, וזאת גם אם נסיבותיהם שונות.

25. מכאן כי העונש ההולם בעניינו של הנאשם כולל מאסר בדרך של עבודות שירות, צו מבחן, קנס, פיצוי ופסילת רישיון.

26. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 4.6.18 נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 4.6.18. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 29.7.18. מובהר בזאת לנאשם, כי כל חריגה מתנאי עבודות השירות, כפי שייקבעו על ידי הממונה, עשויה להביא לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון;

ד. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. רשמתי לפניי נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר לנאשם, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר הדין וגזירת דינו מחדש;

ה. הנאשם ישלם קנס בסכום של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב-6 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

ו. הנאשם ישלם לעד תביעה מס' 8 פיצויים בסכום של 3,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-5 תשלומים שווים, החל מיום 1.7.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ח, 25 יוני 2018, במעמד הצדדים.